

a en contrari del projecte del Regenerador, el presupost, etc.

El senyor Lladó li contesta sobre això d'altres, i que trobem fons en un altre no-hi-ha.

El senyor Garriga combat la subvenció i diu que la companyia actual del Liceu no es bona, replicant-li el senyor Fabra que es de primera, i que el senyor Garriga, no té l'objectiu acadèmic (Grans rialles), calificant les esmentes del senyor Lladó de apata de gallina. (Grans rialles).

Y sense canvi va en canvi, una trobada amb una altra discussió sobre el presupost, parlant el senyor Lluhi i interrompint-lo els radicals ab vociferacions continuades.

Després es torna a entrar en matèria i el senyor Lluhi se declara resoltament contrari a la subvenció, per no permetre l'estat econòmic del Ajuntament.

Com el senyor Lluhi ha parlat de la subvenció, el senyor Lladó li contesta sobre això d'altres, i que trobem fons en un altre no-hi-ha.

Y per tercera vegada trobem ab què discuteix el presupost, interrompint el senyor Lluhi, a qui contesta el senyor Lladó.

Torna a parlar de la subvenció, en una forma tan confusa i desordenada, parlant tota la tarda, que es impossible seguir la paraula clara.

Per 34 vots contra 12 es rebutja una proposició del senyor Lladó demanant que el dictamen (que es de Governació) passi a informe d'Hisenda.

Per fi a les 8.45 se posa a votació el dictamen concordant la subvenció, i es aprova per 28 vots contra 15.

Les atribucions del Parch

Se posa a discutir el dictamen de bases del concurs o subvenció per concedir l'instal·lació d'armes, a la plaça d'Armes.

El senyor Pich, en nom de la comissió (Parch) declara que aquesta rebuda totes les esmentes que foren presentades a la comissió.

La primera esmena que s'ha llegit demana que no permeti al concessionari cobrar preu d'entrada.

El senyor Martorell, Vidal Valls i altres demanen per un'altra esmena, que sigui deixada lliure i desembarassada la plaça d'Armes.

El senyor Martorell califica de vergonyosa l'autoritat instal·lació de metralladores (sic) davant de dos edificis com el Museu i el Palau del governador.

Això es ofendre greument l'estima catalana, i es molt trist que hi hagi hagut que s'ho prengui això a bromes. (Se refereix a algunes interrupcions humorístiques).

El senyor Nolla defensa el dictamen, manifestant que les atraccions no fan perillar les obres d'art del Museu.

El senyor Montanyola defensa l'emenda i la millora al que té presentada de dies, demanant que l'Ajuntament quedi facultat per fer instal·lar en altre lloc les atraccions, ab la compensació deguda respecte del temps que no pogués el concessionari continuar les atraccions a l'ex-plaça d'Armes.

El senyor Matons diu que no hi ha altre lloc al Parch per posar-hi atraccions.

El senyor Montanyola replica que li costa que a algú que pensa pendre part en la subvenció, no li es inconvenient anar a un altre lloc diferent de la plaça d'Armes, expressant, a més, l'opinió de que fora millor que les atraccions no estiguessin agrupades, sinó escampades a determinats àrees del Parch.

Torna a parlar el senyor Martorell insistint en que fora una vergonya concedir per un lloc una mica aquella col·lecció d'obstacles davant del Museu.

Intervé el senyor Matons contestant al senyor Martorell.

El senyor Pich parla rebutjant l'esmena.

El senyor Valls hi intervé i el senyor Martorell replica, dient que si ha de seguir els obstacles a la plaça d'Armes, més val que pleuguin el Museu i s'empenyi a la plaça d'Armes.

El senyor Montanyola diu que està conforme ab el pensament del senyor Martorell i demana que se li expliqui la necessitat que hi ha de que segueixin les atraccions a la plaça d'Armes. Si han de continuar allà que's treguin del Parch. Demana també, quin perjudici hi ha en que l'Ajuntament se reservi el dret de fer traslladar les atraccions a un altre lloc, i demana, per fi, que per interès de la ciutat i del bon gust, s'accepti en una forma o altra, la proposició del senyor Martorell i per el mateix.

El president pregunta si, transcorregudes les hores reglamentàries, s'ha de la sessió. Se promou un avaluor i l'alcalde deixa la presidència que ocupa el senyor Mir y Miró, demanant també aquest els pòrtals.

El senyor Matons i el senyor Pich diuen que no pot aixecar perquè semblaria que quia en per l'acensació del senyor Montanyola.

Per falta de nombre s'acaba la sessió a dos quarts de deu.

La sessió de la Diputació

El senyor Lladó li contesta sobre això d'altres, i que trobem fons en un altre no-hi-ha.

El senyor Garriga combat la subvenció i diu que la companyia actual del Liceu no es bona, replicant-li el senyor Fabra que es de primera, i que el senyor Garriga, no té l'objectiu acadèmic (Grans rialles), calificant les esmentes del senyor Lladó de apata de gallina. (Grans rialles).

Y sense canvi va en canvi, una trobada amb una altra discussió sobre el presupost, parlant el senyor Lluhi i interrompint-lo els radicals ab vociferacions continuades.

Després es torna a entrar en matèria i el senyor Lluhi se declara resoltament contrari a la subvenció, per no permetre l'estat econòmic del Ajuntament.

Com el senyor Lluhi ha parlat de la subvenció, el senyor Lladó li contesta sobre això d'altres, i que trobem fons en un altre no-hi-ha.

Y per tercera vegada trobem ab què discuteix el presupost, interrompint el senyor Lluhi, a qui contesta el senyor Lladó.

Torna a parlar de la subvenció, en una forma tan confusa i desordenada, parlant tota la tarda, que es impossible seguir la paraula clara.

Per 34 vots contra 12 es rebutja una proposició del senyor Lladó demanant que el dictamen (que es de Governació) passi a informe d'Hisenda.

Per fi a les 8.45 se posa a votació el dictamen concordant la subvenció, i es aprova per 28 vots contra 15.

La sessió de la Diputació

El senyor Lladó li contesta sobre això d'altres, i que trobem fons en un altre no-hi-ha.

El senyor Garriga combat la subvenció i diu que la companyia actual del Liceu no es bona, replicant-li el senyor Fabra que es de primera, i que el senyor Garriga, no té l'objectiu acadèmic (Grans rialles), calificant les esmentes del senyor Lladó de apata de gallina. (Grans rialles).

Y sense canvi va en canvi, una trobada amb una altra discussió sobre el presupost, parlant el senyor Lluhi i interrompint-lo els radicals ab vociferacions continuades.

Després es torna a entrar en matèria i el senyor Lluhi se declara resoltament contrari a la subvenció, per no permetre l'estat econòmic del Ajuntament.

Com el senyor Lluhi ha parlat de la subvenció, el senyor Lladó li contesta sobre això d'altres, i que trobem fons en un altre no-hi-ha.

Y per tercera vegada trobem ab què discuteix el presupost, interrompint el senyor Lluhi, a qui contesta el senyor Lladó.

Torna a parlar de la subvenció, en una forma tan confusa i desordenada, parlant tota la tarda, que es impossible seguir la paraula clara.

Per 34 vots contra 12 es rebutja una proposició del senyor Lladó demanant que el dictamen (que es de Governació) passi a informe d'Hisenda.

Per fi a les 8.45 se posa a votació el dictamen concordant la subvenció, i es aprova per 28 vots contra 15.

La sessió de la Diputació

El senyor Lladó li contesta sobre això d'altres, i que trobem fons en un altre no-hi-ha.

El senyor Garriga combat la subvenció i diu que la companyia actual del Liceu no es bona, replicant-li el senyor Fabra que es de primera, i que el senyor Garriga, no té l'objectiu acadèmic (Grans rialles), calificant les esmentes del senyor Lladó de apata de gallina. (Grans rialles).

Y sense canvi va en canvi, una trobada amb una altra discussió sobre el presupost, parlant el senyor Lluhi i interrompint-lo els radicals ab vociferacions continuades.

Després es torna a entrar en matèria i el senyor Lluhi se declara resoltament contrari a la subvenció, per no permetre l'estat econòmic del Ajuntament.

Com el senyor Lluhi ha parlat de la subvenció, el senyor Lladó li contesta sobre això d'altres, i que trobem fons en un altre no-hi-ha.

Y per tercera vegada trobem ab què discuteix el presupost, interrompint el senyor Lluhi, a qui contesta el senyor Lladó.

Torna a parlar de la subvenció, en una forma tan confusa i desordenada, parlant tota la tarda, que es impossible seguir la paraula clara.

Per 34 vots contra 12 es rebutja una proposició del senyor Lladó demanant que el dictamen (que es de Governació) passi a informe d'Hisenda.

Per fi a les 8.45 se posa a votació el dictamen concordant la subvenció, i es aprova per 28 vots contra 15.

La sessió de la Diputació

El senyor Lladó li contesta sobre això d'altres, i que trobem fons en un altre no-hi-ha.

El senyor Garriga combat la subvenció i diu que la companyia actual del Liceu no es bona, replicant-li el senyor Fabra que es de primera, i que el senyor Garriga, no té l'objectiu acadèmic (Grans rialles), calificant les esmentes del senyor Lladó de apata de gallina. (Grans rialles).

Y sense canvi va en canvi, una trobada amb una altra discussió sobre el presupost, parlant el senyor Lluhi i interrompint-lo els radicals ab vociferacions continuades.

Després es torna a entrar en matèria i el senyor Lluhi se declara resoltament contrari a la subvenció, per no permetre l'estat econòmic del Ajuntament.

Com el senyor Lluhi ha parlat de la subvenció, el senyor Lladó li contesta sobre això d'altres, i que trobem fons en un altre no-hi-ha.

Y per tercera vegada trobem ab què discuteix el presupost, interrompint el senyor Lluhi, a qui contesta el senyor Lladó.

Torna a parlar de la subvenció, en una forma tan confusa i desordenada, parlant tota la tarda, que es impossible seguir la paraula clara.

Per 34 vots contra 12 es rebutja una proposició del senyor Lladó demanant que el dictamen (que es de Governació) passi a informe d'Hisenda.

Per fi a les 8.45 se posa a votació el dictamen concordant la subvenció, i es aprova per 28 vots contra 15.

La sessió de la Diputació

El senyor Lladó li contesta sobre això d'altres, i que trobem fons en un altre no-hi-ha.

El senyor Garriga combat la subvenció i diu que la companyia actual del Liceu no es bona, replicant-li el senyor Fabra que es de primera, i que el senyor Garriga, no té l'objectiu acadèmic (Grans rialles), calificant les esmentes del senyor Lladó de apata de gallina. (Grans rialles).

La sessió

Comença a tres quarts de cinc de la tarda, baix la presidència de don Enric Prat de la Riba.

Es la setima del segon període i se'n fa tanta la han variats dictàmens d'interès i els presupostos per lo qual fa presumir que serà llarga.

El diputat-secretari don Gayet Marfà llegeix l'acta de la sessió passada, que es aprovada.

No hi ha res de despatx ordinari.

El presupost

Comença l'ordre del dia donant compte del presupost general ordinari per l'any 1913.

Combat la totalitat el senyor Guerra del Rio.

Elogia les qualitats excel·lents que reuneix el president de la comissió d'Hisenda senyor Verdaguier i Calís, i fa notar que representa un districte rural.

Tant per una com per l'altra circumstància tots esperaven—don l'orador—que'l presupost d'enguany seria diferent dels anteriors. Però, després de haverlo estudiat, veiem que es a una obra, pareixent als presupostos anteriors, i que'l senyor Verdaguier i Calís ha fet novament obra paridista.

(Demana la paraula els senyors Borja i Pellicer).

El senyor Guerra segueix el seu discurs. Combat l'obra de la Lliga i la tasca que'ls seus homes realitzen en el Cos Provincial. Diu paràgrafs de miting dels diputats escolten pacientment. Alguns d'ells somnien.

(Passa a ocupar la presidència el senyor Amiguet).

Ensenya el presupost que ha fet el Ministeri i el projecte del de la Diputació. D'aquest darrer lo destinat al Institut de Estudis Catalans i a la restauració del Palau de la Generalitat de Catalunya.

Sobre aquests punts repeteix lo que'ls lloretistes han dit repetides vegades desde que varen entrar a la Diputació.

(Ocupa novament la presidència el senyor Prat de la Riba).

Reconeix que tota tasca cultural es necessària. L'obra d'art, cultura, de l'Institut i que honra molt a la Diputació el fet de refer el Palau que va acoblar a la generalitat, empro hi ha moltes coses de més urgència.

Y resumeix el discurs dient el ple conveniment a tots els reunits i fins al mateix públic de que ha estudiat ben poch el presupost. La pota que donem en altre lloc d'aquest número, fons reconeix el presupost, segament que no l'ha llegit el senyor Guerra del Rio.

Perque a res del presupost s'ha referit, car tot lo dit pel diputat radical es solament una diatriba contra les dtes obres que honoren al Cos Provincial que les realitzen l'Institut i les obres del Palau.

Consumeix el segon torn en contra de la totalitat, el senyor Roig. Ho fa també ab la mateixa intenció, però no fa la discussió dels presupostos actuals.

Creu que s'haurien de consignar més de dues mil pesseres per caminats públics, i que algunes parts de les que figuren en el projecte, deuen canviar-se a l'estat.

Consum el tercer torn en contra el senyor Barata.

Se lamenta de que la Diputació no consignés quantitat més important a la Casa de Caritat i altres Assos. Reconeix els bons desitjos del Cos Provincial, entre'ls quals hi hà de aixecar un edifici nou per la Casa benèfica anomenada.

No creu lo que'ls republicans han dit algunes vegades, referent a mala tractes als assistits. Al contrari, creu que s'observa ab els una bona correcció.

Se refereix a la proposició que va portar a la passada sessió i demana que la que no es possible aixecar un nou asil, se consignés per portar als existents, els nous que ara's troben desamparats.

El senyor Barata demana la paraula.

Elogia la bona voluntat i la activitat dels diputats, però diu que cal estudiar un mètode per treure del carver a la qualitat abandonada.

El senyor Barata diu que una vegada més ha vist l'especificació tracte que produïx la desconsideració de les minories envers la comissió d'Hisenda, la qual ha fet una cop més aquella obra serena i sensata, fruit d'un distingit estudi i no partidista com se la qualifica per part de l'oposició.

(Els radicals comencen a parlar i a interrompre. La presidència agita la campana i el senyor Barata diu als lloretistes que consideren ab el mateix dret que els per parlar).

Fa un distingit estudi tècnic del presupost actual, historiant la feina tinguda per arribar a realitzar lo que ha d'esser missió de tot home honrat i polític digna. La comissió d'Hisenda ha lograt sanjar el presupost, enrobustint, i de la feina feta en sentit tot un noble orgull i completa satisfacció.

Ben fet el que pesa, que podrà convertir en definitiva quan se disposi de nous medis econòmics, demostrent-ho fent un minuciós estudi del presupost i referent als altres Diputacions de Espanya.

Se refereix a la memoria del senyor Roig y Aranzou, dient que no es practica. Es un topoi que no pot servir per avariar els presupostos del Cos Provincial i després heu de ser practica i no podem pendre com a base dels nostres estudis coses incertes i partides insegures.

Araba dient quel presupost que ara's discuteix es un treball sincer y honrat.

Parla'l senyor Borja, combatent la totalitat. (Tot just comença'l discurs, els seus companys senyors Guerra del Rio i Ullé surten del saló de sessions per passejar pel de Sant Jordi).

Elogia'l merit del senyor Verdaguier i Calís i diu que segurament per la pressió dels seus companys, no ha pogut introduir reformes al presupost. De cl, ho esperaven les minories, tota vegada que'ls seus talents son reconeguts per tothom.

Sexten en llargues consideracions ja exposades per altres diputats que han combatut el projecte i demana que's reanunci per que no s'hi doni pràctica i no s'hi consignin els recursos al Institut d'Estudis i als mocos d'Esquerra.

Parla per alusions el senyor Micó. Diu que'ls presupostos que's discuteixen son molt semblants als de l'any passat i que per lo tant, tot lo que's diu sobre aquest tema, no serà altra cosa que lo dit en anys anteriors. Creu que's pot reflexar el parer de les minories presentant esmentes al discurs de les partides.

(Els senyors Borja i Valentí i Camp surten també del saló de sessions, no quedant-hi cap diputat de la minoria radical).

Creu que s'haurien de dedicar partides més importants a cultura, beneficència i obres públiques i més tard se lamenta de que s'ha tan important la dedicada al Institut d'Estudis Catalans.

Demana que's subvencionin els casinos de fora que tenen escoles.

El senyor Sansalvador defensa'l presupost. Creu que no hi ha necessitat d'altres, després de lo dit pel senyor Barata. L'especifica que s'ha donat es bastant bona. Parla tothom, i feta algunes excepcions, ningú porta cap orientació.

Aquí tothom combat la nostra obra, mes ningú senyala's defectes que té. Aquí's fan discursos i es consumen tories per esport i lo crech que no hi ha dret a ferho.

Se refereix al arbitri sobre la automòtils i després a la obediència de que s'ha imposat i hi ha hagut concesió d'el he signat la dels radicals, precisament als

que han signat portats al Cos Provincial pel poble.

Tracta del emprist que té la subvenció al millorament de les carreteres i que, per lo tant, tots els diputats radicals deuen celebrar. Després avuy els radicals, han començat l'emprist i ho han fet justament després d'anunciar els presupostos, per considerarlo una obra massa barcelonista.

Tracta de la subvenció al Institut d'Estudis Catalans. Es la millor manera de veure que a cada a la glòria i a l'història i tot en aquest saló. Y no's diu que alguns amics dels radicals, homes de talent, son de l'Institut, d'aquest Institut que es un esforç i un exemple que's ha d'emular.

Parla de lo fet en obres públiques i en beneficència demostrant l'estudi i serietat que s'ha posat en la confecció dels presupostos dient que son una obra seria y honrada y recomanant al Cos Provincial que's aprovi.

El president de la comissió d'Hisenda, senyor Verdaguier i Calís, compta a als discursos que s'ha fet. Confirma lo dit pel senyor Barata i Sansalvador.

Se refereix als discursos dels que han combatut el projecte de la comissió. Després d'haverlos escoltat a tota atenció, el senyor Verdaguier i Calís, fa un discurs de intervenció en la confecció d'un nou presupost, ho faria de la mateixa manera.

Explica i justifica la formació del projecte demostrant ab veritat claret i eloquència, que cap dels impugnadors que han pres part en el debat han lograt demostrar la més petita equivocació de la comissió d'Hisenda.

Aquesta ha fet els presupostos ab fons satisfacció perquè es la continuació de l'obra de govern d'aquesta casa, que satisfà per complet a la comissió. Enten que aquesta obra es beneficiosa per la província.

Explica la protecció que's dona a obres públiques, cultura y beneficència. Diu que'l presupost d'enguany es continuació dels passats, intensificant les seves virtuts, saquejament y sinceritat. Ells son una obra d'enfortiment y reforç de tot els recursos de vida que componen la de l'estimada terra catalana.

Rectifica'l senyor Guerra del Rio. Parla de la Lliga, dels districtes i d'altres coses que res tenen que veure ab els presupostos. Quan tracta d'aquests procura passar de llarg, demostrant que d'ells no té un complet desconecement.

Se dona per suficientment discutida la totalitat y van llegint-se les partides del mateix.

Fins al capítol VII totes son aprovades. Al arribar al VIII que's refereix als arbitris especials, la minoria radical presenta una esmena que defensa el senyor Valentí i Camp y que passa a estudi de la comissió especial de mossos de l'esquadra.

El senyor Micó demana algunes aclaracions i que li doni'l senyor Verdaguier y Calís.

També demana algunes obres Guerra del Rio, que abans que son contestades pel senyor Verdaguier.

La comissió d'Hisenda passa a reunirse per examinar les esmentes presentades.

Despatx de dictaments

Passades ja les hores reglamentàries s'acorda prorrogar la sessió para despatx dictaments.

Sense discussió de cap mena s'aproven els següents:

Comença dels gastos corrents ab motiu del judici declarat lo de major quantia promogut pel senyor marquès de Santanari, referent als terrenys de la Granja Experimental.

Idem id. del incident de competència suscitat en dit judici declarat.

Idem id. de les diligències preparatòries d'execució contra la Societat Catalana d'Estudis de Baga.

Idem id. del judici executiu contra la propia Societat.

Idem id. del judici declarat contra la mateixa.

Subasta del servey de conservació ordinària de les carreteres provincials i els camins vehiculars durant el plaç de deu anys.

Expropiació de terrenys a don Josep Penit y Serra para la carretera de Sant Llorenç Savall y Llinas, en el terme de Sant Pere de Vilatorrada.

Senyalament del plaç d'execució de les obres de construcció de dos ponts sobre les rieres de Guardiola y Rajadell, en la carretera del Bruch a Manresa.

Autoritzacions para construir en terrenys propers a carreteres provincials i camins, etc.

Indemnitzacions al personal de la Jefatura d'Obres públiques per la recepció del troc segon del camí de Sant Boy de Lluçanès a la carretera de Barcelona a Ribes.

Idem id. per l'examen de la liquidació dels trocs primer y segon del camí de Sant Quirze de Besora al confluència de Girona cap a Vidrà.

Ajustament para l'acopi de pedra en el terme de Sant Jordi dels Horts a Sant Martí de Torrelles.

Pròrroga soliciada pel contractista del troc tercer del camí de Moncada a la carretera de Mataró a Granollers.

Presupost para'l pintat y arregle del pont sobre'l Ter en el camí de Manlleu a la Gleva.

Adjudicació definitiva del acopi de pedra para la conservació del camí de Manlleu a la Gleva.

Nomenament d'un senyor diputat para assistir a la subasta del camí de Viqueiros a la carretera d'Esparraguera a Manresa.

Idem id. para la recepció definitiva de la travessa de Santa Eulària de Riuprimer y pont del Remei del camí de Vilà a la carretera de Moya a Calaf.

Idem id. para la provisional del pont de Canigall en el camí de Torrellà a Masies de Voltregà.

Denegació de la instancia del senyor director de l'Escola de Comers, soliciant que s'aumentin la quantitat concedida para'l pagament del lloguer del local de dita Escola.

Concessió d'exemplars del llibre «Glòries» a la Direcció del Col·legi Barcelonès.

Reclamació d'agravi formulada per don Joan Peran contra la quocia que té fixada en el repartiment d'arbitris format per l'Ajuntament de Valldore per l'any de 1911.

Perdó de contribució territorial soliciat per l'Ajuntament d'Ullastrell ab motiu de la pedregada ocorreguda el dia 12 de juliol de 1909.

Idem id. soliciat per l'Ajuntament de Masquefa ab motiu de la pedregada ocorreguda el dia 2 de juny de 1911.

Suspensió

A un quart de nou se suspèn la sessió para continuar-la a les deu de la nit.

(Segueix a 3.ª pàgina)

</

